

KENDİNİ YÖNETMEK

‘‘Kalbin sesine kulak vermeyen, huzur ve barış yolunu bulamaz.’’

Süryani Hikmeti

Popüler kültür, yüzeysel hazlar ve çabuk tüketilen arzular üzerinden insanın dikkatini dağıtmakta, duygu ve düşünce dünyasını aşındırmaktadır. Bu yoğun dış etki karşısında iç denge korunmazsa, birey savrulmalara açık hâle gelir. Oysa hayatın akışında yönümüzü tayin etmek, sadece dışarıyı yönetmekle değil; iç dünyamızı da yönetebilmekle mümkündür.

Duyguların, arzuların ve geçici heveslerin kontrolsüzce yön verdiği bir yaşam, derinlikten uzak, yüzeysel bir varoluşa dönüşür. Nefis terbiyesi ve karakter eğitimi, bu kontrolsüz akışı bilinçli bir iradeye dönüştürmenin temelidir.

İyi bir lider, etkili bir yönetici, nitelikli bir öğretmen, sevgi dolu bir ebeveyn, vefalı bir evlat ya da sadık bir dost... Bütün bu kimliklerin sağlıklı temelleri; erdemli bir kişilik ve samimi bir kalple atılır. Unvanlar gelip geçicidir; asıl olan, insanın içsel pusulasıdır. İçsel değerleridir.

Yönetmek, yalnızca dışsal bir yetki kullanımı değil; içsel bir denge ve yön bulma sanatıdır. Gerçek yöneticilik, önce bireyin kendi içini yönetebilmesiyle başlar. Evde, işte, toplumda ve siyasette faydalı bir özne olabilmek; ancak içsel bir farkındalık ve ruhsal bir disiplinle mümkündür.

Kalp, insanın en gizli merkezidir. Bütün kararlar, ilişkiler ve dönüşümler orada doğar. Kalbi karışık olanın yolu da karışık olur. Bu nedenle her insan için, kalbin dinginliği, düşüncenin berraklığı kadar önemlidir.

Süryani ruhaniyeti der ki: **‘‘Tanrı’nın baktığı yer kalptir; onu kinle, kıskançlıkla ya da kibirle kirletme.’’**

Çünkü kendini yücelten, gerçeğin önüne duvar erer; gölgeyi ışık sanır; yankı odasındaki sesi hakiki sanır.

- **Kin, kalbi katılaştırır.**
- **Kıskançlık, ruhu kemirir.**
- **Kibir, yalnızlaştırır.**
- **Büyüklenme hakikati yozlaştırır.**
- **Bilgiçlik taslamak, sevgiyi susturur.**

Bu nedenle kendini bilmeyen, bileni incitir; sevgiyi anlamayan, bilgeliğe yabancı kalır.

Hem iş dünyasında hem aile içinde temiz kalplere ihtiyaç vardır. Temiz bir kalp, berrak bir bakış açısı getirir; berrak bir bakış açısı ise sağlıklı ilişkiler kurmanın önünü açar.

Bir insanın, bir yöneticinin, bir eşin ya da bir evladın en büyük gücü; ne makamıdır ne de maddi imkânlarıdır. En büyük güç, empati kapasitesidir. Dinleyen, anlayan, destekleyen ve güven veren bir kalp, savrulmalara karşı en güçlü sığınaktır.

Otokontrol becerisi ve özdenetim ruhu, insanı dış etkenlerin yıkıcı cazibesine karşı dirençli kılar. Aksi hâlde, güven de, başarı da, huzur da köksüz kalır. Çünkü köksüz değerler, ilk fırtınada savrilmaya mahkûmdur.

Gerçek üstat; savrulmaları fark eden, yönü kaybolana pusula olan kişidir. Gerçek yönetici; sadece iş bitiren değil, kişilik inşa eden örnek kişidir. İyi bir eş, anlayışlı bir ebeveyn, vefalı bir evlat; iç huzurunu dışarıya yansıtabilen bir bilgelik taşıyıcısıdır.

Geçici heveslerin ve tutkuların yönlendirmediği bir kalp, daha kolay arınır. Bu arınma sayesinde, insan hem yolunu hem kararlarını hem de ilişkilerini daha derinlikli ve özgün biçimde şekillendirebilir.

Gerçek liderlik, sağlam yöneticilik, huzurlu bir evlilik, sevgi dolu bir ebeveynlik ve hayırlı bir evlat olmak; içsel bir ışığın dış dünyaya yansımasıdır. Bu ışığın kaynağı ise, nefis terbiyesi ve karakter eğitimidir.

Bu ruhsal terbiyeye sahip olmayan bir kalbin, başkasına yol göstermesi beklenemez. Ancak kendi içini iyi yöneten, iyi yönetici olabilir, dış dünyaya da pozitif katkılar sunabilir.

Yusuf Beğtaş

www.karyohliso.com